

Wysokość stawek w opodatkowaniu nieruchomości w 2024 r.

Opracowanie powstało na podstawie danych pozyskanych z części A *Sprawozdania podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego*¹ (zwanego dalej sprawozdaniem SP-1), tj. danych o wysokości stawek podatku od nieruchomości, średniej ceny skupu żyta i średniej ceny sprzedaży drewna określonych uchwałami rad gmin i przyjmowanych dla potrzeb wymiaru odpowiednio podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego na terenie poszczególnych gmin w 2024 r. Obowiązek sprawozdawczy w tym zakresie został unormowany w art. 7b ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych² oraz rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie sprawozdania podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego³.

Dane z części A sprawozdania SP-1 zostały opublikowane na stronie www.podatki.gov.pl Podatki i opłaty lokalne/Ewidencja i sprawozdawczość podatkowa/SP-1 bazy danych i opracowania/SP-1 2024 część A Baza Danych.

¹ Stan na 5 marca 2025 r.

² Dz. U. z 2023 r. poz. 70 z późn. zm.

³ Dz.U. z 2017 r. poz. 2455

1. Stawki w podatku od nieruchomości

1.1. Stawki maksymalne

Wysokość stawek podatku od nieruchomości uchwalana jest przez rady gmin⁴, które jednocześnie uprawnione są do ich różnicowania przy zastosowaniu kryteriów wskazanych w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych lub własnych. Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych określa górne granice stawek podatkowych (tzw. stawki maksymalne), które w przypadku stawek kwotowych są corocznie waloryzowane przy zastosowaniu wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszanego przez Prezesa GUS.

Tabela 1. Górne granice stawek podatku od nieruchomości w 2024 r.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Wysokość stawki
Grunty:	
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	1,34 zł
pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych	6,66 zł
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	0,71 zł
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	4,39 zł
Budynki:	
mieszkalne	1,15 zł
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	33,10 zł
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	15,50 zł
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	6,76 zł
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	11,17 zł
Budowle	2%

Źródło: Opracowanie własne na podstawie obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 21 lipca 2023 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych na rok 2024⁵ oraz ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

W 2024 r. jedynie 103 gminy z 2477 (4,2% gmin ogółem) zdecydowały się na uchwalenie wszystkich stawek podatku od nieruchomości w wysokości równej górnym granicom stawek wynikających z ustawy, czyli w maksymalnej wysokości w tym roku (liczba ta uwzględnia również gminy pozornie różnicujące stawki, czyli gminy, które dla danej kategorii przedmiotu opodatkowania uchwały kilka stawek, jednak w tej samej wysokości). W tej liczbie było 13 miast na prawach powiatu, 16 gmin miejskich, 55 gmin wiejskich i 19 gmin miejsko-wiejskich. Gminy te nie wprowadziły również dodatkowych stawek w podatku od nieruchomości, czyli nie zróżnicowały⁶ stawek w ramach poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania.

⁴ W 2024 r. dwie gminy nie uchwałyły stawki podatku od nieruchomości dla gruntów niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji.

⁵ M.P. 2023 poz. 774

⁶ Za gminy nieróżnicujące stawek uważa się gminy, które dla danej kategorii przedmiotu opodatkowania wynikającej z ustawy o podatkach i opłatach lokalnych uchwałyły wyłącznie jedną stawkę lub kilka stawek w takiej samej wysokości.

Znacznie częściej stosowano stawki w maksymalnej wysokości dla wybranych rodzajów przedmiotów opodatkowania nie różnicując wysokości danej stawki.

Tabela 2. Gminy nieróżnicujące danej stawki i stosujące ją w maksymalnej wysokości⁷.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Gminy ogółem	Miasta na prawach powiatu	Gminy miejskie	Gminy wiejskie	Gminy miejsko-wiejskie
	Liczba (udział)	Liczba (udział)	Liczba (udział)	Liczba (udział)	Liczba (udział)
Grunty:					
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	367 (14,8%) (15,4%)	33 (50,0%) (55,0%)	44 (18,6%) (19,6%)	203 (13,9%) (14,2%)	87 (12,2%) (13,0%)
pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych	1 039 (41,9%) (42,0%)	39 (59,1%) (59,1%)	76 (32,2%) (32,2%)	639 (43,6%) (43,6%)	285 (40,1%) (40,1%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	264 (10,7%) (12,4%)	25 (37,9%) (41,7%)	34 (14,4%) (15,5%)	138 (9,4%) (10,9%)	67 (9,4%) (11,3%)
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	979 (39,5%) (39,6%)	37 (56,1%) (57,8%)	72 (30,5%) (30,5%)	608 (41,5%) (41,6%)	262 (36,8%) (37,0%)
Budynki:					
mieszkalne	369 (14,9%) (15,0%)	32 (48,5%) (48,5%)	39 (16,5%) (16,9%)	208 (14,2%) (14,3%)	90 (12,7%) (12,9%)
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	233 (9,4%) (10,2%)	26 (39,4%) (51,0%)	36 (15,3%) (18,2%)	128 (8,7%) (9,1%)	43 (6,0%) (6,8%)
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	930 (37,5%) (37,6%)	37 (56,1%) (56,1%)	68 (28,8%) (28,8%)	583 (39,8%) (39,8%)	242 (34,0%) (34,0%)
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	838 (33,8%) (33,9%)	32 (48,5%) (50,0%)	59 (25,0%) (25,1%)	514 (35,1%) (35,1%)	233 (32,8%) (32,8%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	195 (7,9%) (11,0%)	26 (39,4%) (49,1%)	31 (13,1%) (17,2%)	96 (6,6%) (8,9%)	42 (5,9%) (9,0%)
Budowle	2 130 (86,0%) (100,0%)	56 (84,8%) (100,0%)	208 (88,1%) (100,0%)	1299 (88,7%) (100,0%)	567 (79,7%) (100,0%)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2024 r.

⁷ *Udział*: pierwszy nawias - udział gmin stosujących dla danego rodzaju przedmiotu opodatkowania stawkę w maksymalnej wysokości do liczby gmin ogółem, drugi nawias – udział gmin stosujących dla danego rodzaju przedmiotu opodatkowania stawkę w maksymalnej wysokości do liczby gmin nieróżnicujących wysokości danej stawki.

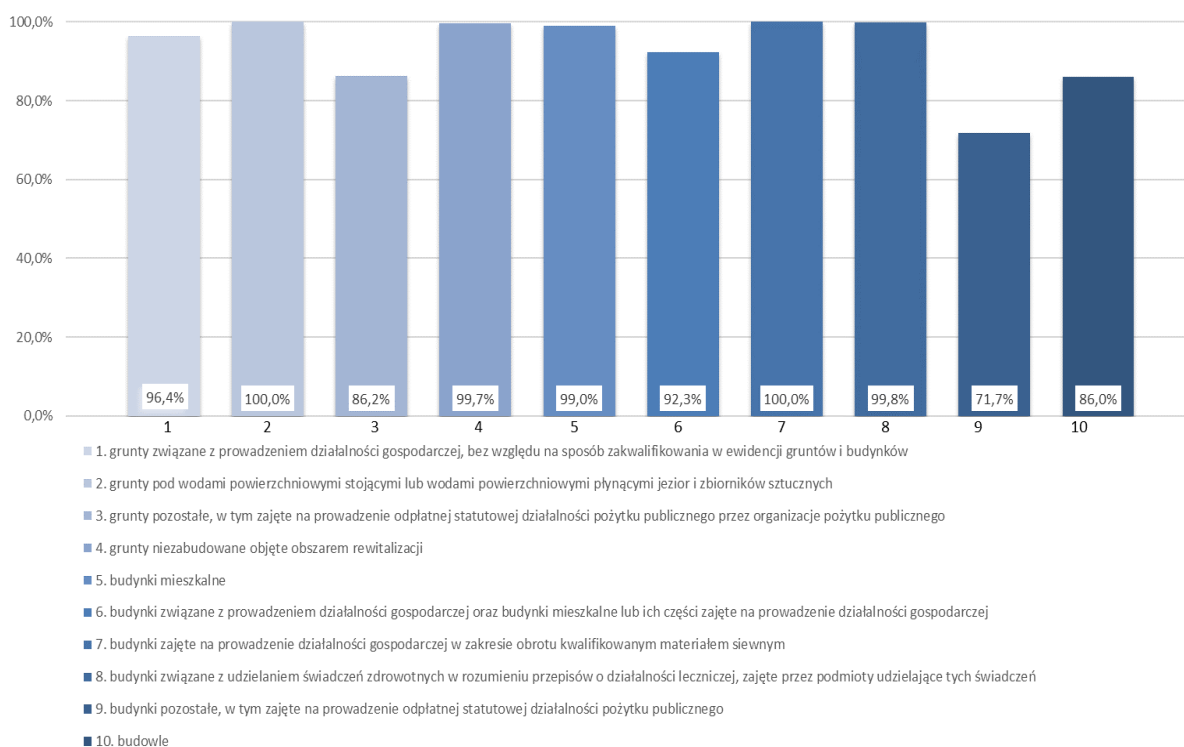
Liczba gmin stosujących daną stawkę w maksymalnej wysokości była różna dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania. Wszystkie gminy, które nie różnicowały stawki w opodatkowaniu budowli, uchwaliły ją w wysokości górnej granicy, tj. w wysokości 2% wartości. Wysoki udział gmin, które uchwaliły stawkę maksymalną wystąpił również w opodatkowaniu gruntów pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych, a także gruntów niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji. Stawki maksymalne stosunkowo często dotyczyły opodatkowania budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym oraz budynków związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych.

Z kolei relatywnie najrzadziej maksymalna stawka stosowana była – jako jedyna stawka – w opodatkowaniu budynków pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego. Gminy równie niechętnie uchwalały w maksymalnej wysokości stawki także dla budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

1.2. Przeciętna wysokość stawek podatku od nieruchomości w 2024 r.

Na podstawie danych uzyskanych z części A sprawozdania SP-1 o wysokości stawek podatku od nieruchomości przeciętna wysokość stawek w podatku od nieruchomości prezentowana jest wyłącznie w odniesieniu do gmin, które nie różnicują stawki dla danego przedmiotu opodatkowania. Takie podejście jest uzasadnione relatywnie dużą liczbą takich gmin. Udział gmin nieróżnicujących stawek danego rodzaju przedmiotu opodatkowania kształtuje się bowiem w 2024 r. od 71,7% gmin w przypadku stawki od budynków pozostałych do blisko 100% gmin w przypadku stawki od gruntów pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych oraz stawki od budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym.

Wykres 1 .Udział gmin stosujących jedną stawkę dla danego przedmiotu opodatkowania w liczbie gmin ogółem w %

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2024 r.

Powyższe uwarunkowania zostały uwzględnione w tabeli obrazującej wysokość średnich stawek dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania ogółem i w podziale na poszczególne typy gmin.

Tabela 3. Średnie stawki podatku w grupie gmin nieróżnicujących stawek podatku od nieruchomości.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Gminy ogółem	Miasta na prawach powiatu	Gminy miejskie	Gminy wiejskie	Gminy miejsko-wiejskie
	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)
Grunty:					
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	1,11 zł (83,1%)	1,24 zł (92,7%)	1,15 zł (86,0%)	1,10 zł (82,1%)	1,12 zł (83,4%)
pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych	6,01 zł (90,2%)	6,17 zł (92,6%)	5,91 zł (88,8%)	6,00 zł (90,0%)	6,05 zł (90,9%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	0,48 zł (67,3%)	0,61 zł (86,2%)	0,53 zł (74,7%)	0,46 zł (64,7%)	0,48 zł (66,9%)
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	3,65 zł (83,1%)	3,91 zł (89,1%)	3,67 zł (83,7%)	3,65 zł (83,3%)	3,61 zł (82,1%)
Budynki:					
mieszkalne	0,90 zł (77,9%)	1,02 zł (88,6%)	0,96 zł (83,3%)	0,87 zł (75,9%)	0,91 zł (79,3%)
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	26,63 zł (80,4%)	30,85 zł (93,2%)	29,12 zł (88,0%)	26,03 zł (78,6%)	26,84 zł (81,1%)
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	13,67 zł (88,2%)	14,34 zł (92,5%)	13,78 zł (88,9%)	13,58 zł (87,6%)	13,76 zł (88,8%)
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	6,04 zł (89,3%)	6,20 zł (91,6%)	6,01 zł (88,9%)	6,01 zł (88,9%)	6,10 zł (90,2%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	7,67 zł (68,7%)	9,85 zł (88,2%)	9,18 zł (82,1%)	7,22 zł (64,7%)	7,88 zł (70,5%)
Budowle	2,0% (100%)	2,0% (100%)	2,0% (100%)	2,0% (100%)	2,0% (100%)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2024 r.

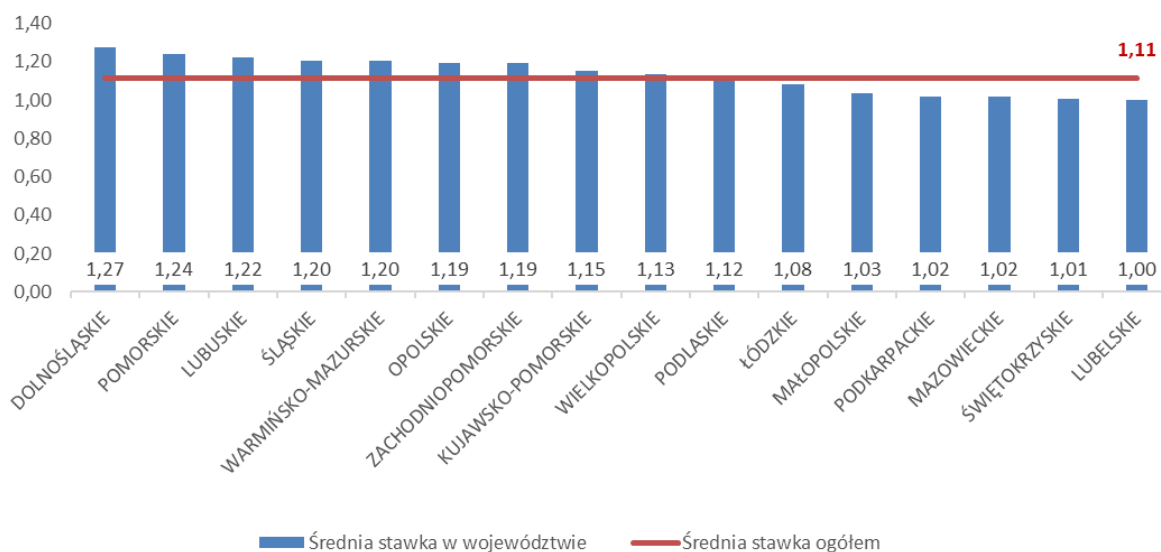
Przeciętnie dla ogółu gmin obniżki stawek dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania są relatywnie niskie. Najwyższa obniżka w wysokości blisko 33,0% dotyczy stawki dla gruntów pozostałych, co oznacza średnią stawkę dla ogółu gmin w wysokości 0,48 zł za 1 m² powierzchni przy stawce maksymalnej w wysokości 0,71 zł za 1 m² powierzchni.

Praktycznie równie wysoka obniżka średniej stawki podatku dla grupy gmin nieróżnicujących stawek wystąpiła także w przypadku budynków pozostałych (ponad 31%), co oznacza średnią stawkę w wysokości 7,67 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynków przy stawce maksymalnej w wysokości 11,17 zł za 1 m² powierzchni użytkowej.

Relatywnie najniższe średnie stawki podatku występują przeważnie w gminach wiejskich, natomiast najwyższe w miastach na prawach powiatu. W miastach na prawach powiatu udział średniej stawki od budynków pozostałych w maksymalnej stawce jest o 23,5 punktu procentowego wyższy niż w gminach wiejskich. Istotna różnica między tymi rodzajami gmin, w wysokości 21,2 punktu procentowego, występuje także w odniesieniu do udziału stawki od gruntów pozostałych w stawce maksymalnej.

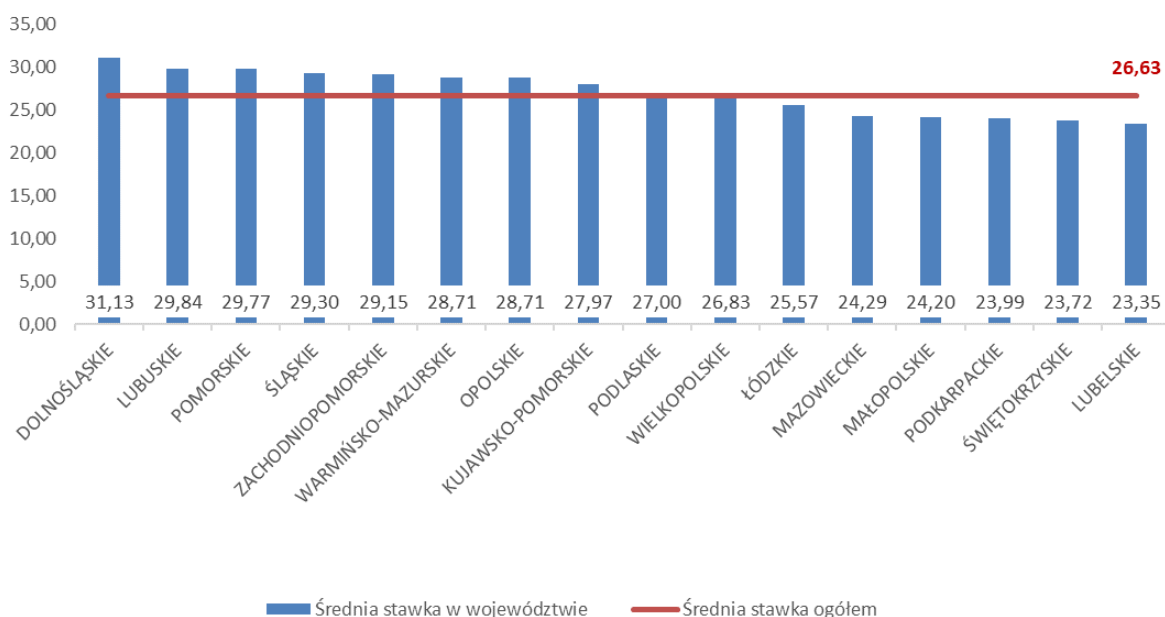
Wysokość średnich stawek podatku od nieruchomości w grupie gmin stosujących jedną stawkę dla danego przedmiotu opodatkowania wykazuje różnice także w układzie terytorialnym. Województwem o stosunkowo wysokich średnich stawkach podatku było dolnośląskie, natomiast województwem, w którym obowiązują relatywnie niskie średnie stawki podatku jest lubelskie. Poniżej przedstawiono średnie stawki dla wybranych rodzajów przedmiotów opodatkowania w podatku od nieruchomości ogółem i w województwach.

Wykres 2. Średnia wysokość stawki dla gruntów związanych z działalnością gospodarczą ogółem i w województwach [zł].

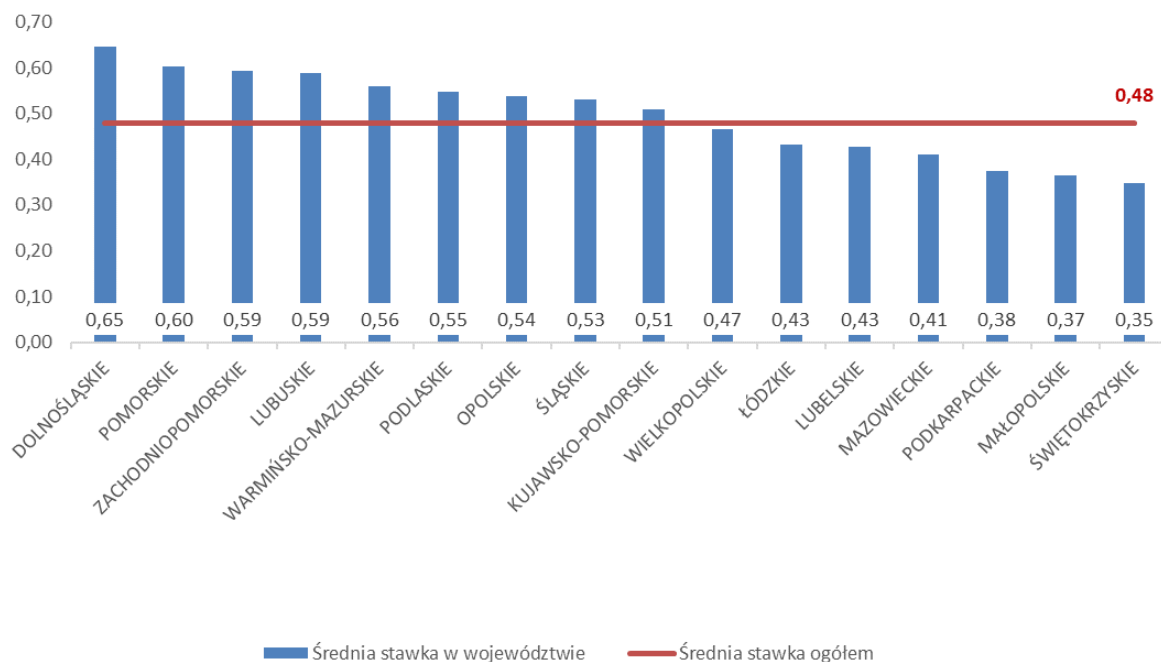
Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2024 r.

Wykres 3. Średnia wysokość stawki dla budynków związanych z działalnością gospodarczą ogółem i w województwach [zł].

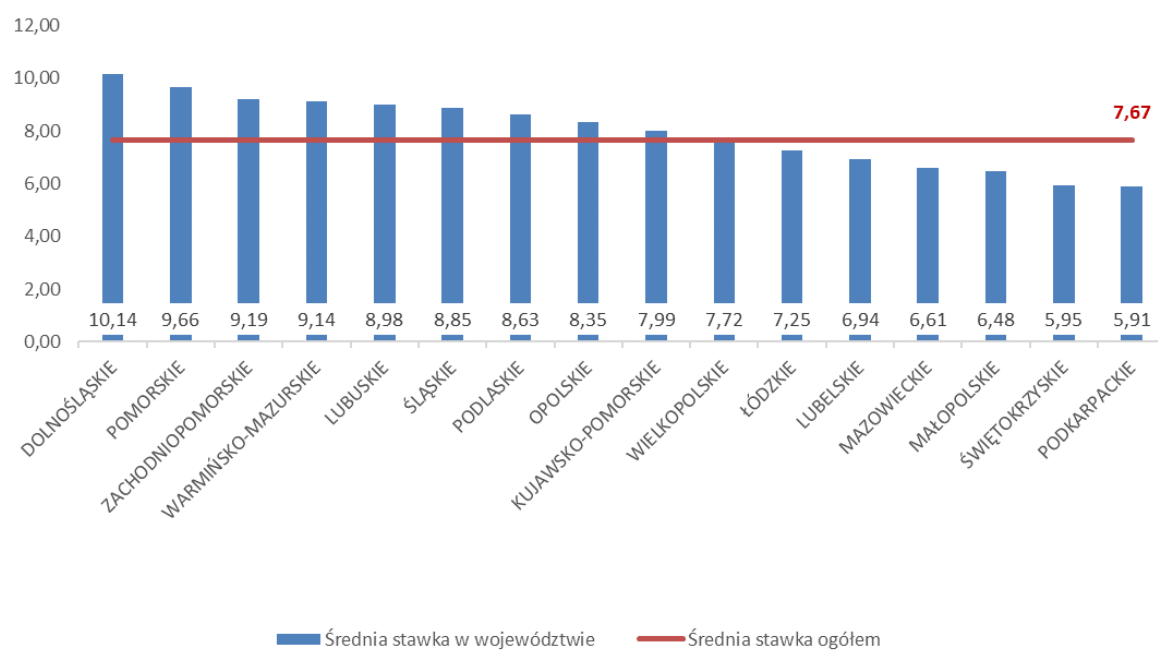
Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2024 r.

Wykres 4. Średnia wysokość stawki dla gruntów pozostałych ogółem i w województwach [zł].

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2024 r.

Wykres 5. Średnia wysokość stawki dla budynków pozostałych ogółem i w województwach [zł].

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2024 r.

1.3. Różnicowanie stawek w podatku od nieruchomości

Tabela 4. Gminy stosujące więcej niż jedną stawkę dla danego rodzaju przedmiotu opodatkowania.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Gminy ogółem	Miasta na prawach powiatu	Gminy miejskie	Gminy wiejskie	Gminy miejsko-wiejskie
	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)
Grunty:					
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	90 (3,6%)	6 (9,1%)	11 (4,7%)	33 (2,3%)	40 (5,6%)
pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych	1 (0,0%)	0 (0,0%)	0 (0,0%)	0 (0,0%)	1 (0,1%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	341 (13,8%)	6 (9,1%)	17 (7,2%)	202 (13,8%)	116 (16,3%)
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	5 (0,2%)	2 (3,0%)	0 (0,0%)	1 (0,1%)	2 (0,3%)
Budynki:					
mieszkalne	24 (1,0%)	0 (0,0%)	5 (2,1%)	9 (0,6%)	10 (1,4%)
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	190 (7,7%)	15 (22,7%)	38 (16,1%)	58 (4,0%)	79 (11,1%)
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	1 (0,0%)	0 (0,0%)	0 (0,0%)	1 (0,1%)	0 (0,0%)
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	5 (0,2%)	2 (3,0%)	1 (0,4%)	1 (0,1%)	1 (0,1%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	701 (28,3%)	13 (19,7%)	56 (23,7%)	387 (26,4%)	245 (34,5%)
Budowle	347 (14,0%)	10 (15,2%)	28 (11,9%)	165 (11,3%)	144 (20,3%)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2024 r.

Najczęściej różnicowaną stawką była stawka dla budynków pozostałych, około 28,3% gmin ogółem uchwaliło dla tej kategorii przedmiotu opodatkowania więcej niż jedną stawkę. Ponad 14% gmin ogółem zróżnicowało stawkę dla budowli oraz blisko 14% gmin dokonało zróżnicowania stawki dla gruntów pozostałych.

Miasta na prawach powiatu najczęściej różnicowały stawkę od budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – około 22,7% gmin, a także stawkę dla budynków pozostałych – 19,7% tego typu gmin. Gminy miejskie, gminy wiejskie oraz gminy miejsko-wiejskie najczęściej różnicowały stawkę od budynków pozostałych, odpowiednio 23,7%, 26,4% i 34,5% tego typu gmin. Gminy wiejskie często uchwały też więcej niż jedną stawkę dla gruntów pozostałych (13,8%). Około 20,3% gmin miejsko-wiejskich uchwaliło więcej niż jedną stawkę dla budowli. Gminy te chętnie różnicowały też stawki dla gruntów pozostałych (16,3%)

Tylko jedna gmina (miejsko-wiejska) uchwaliła więcej niż jedną stawkę podatku dla gruntów pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych. Również dla budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym tylko jedna gmina zdecydowała się uchwalić więcej niż jedną stawkę i była to gmina wiejska. Nieliczne gminy zróżnicowały stawki dla budynków związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych (5 gmin ogółem, w tym 2 miasta na prawach powiatu i po 1 gminie pozostałych typów) oraz stawki dla gruntów niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji (5 gmin). Tylko ok. 1% gmin ogółem zróżnicowało stawkę dla budynków mieszkalnych.

2. Stawki w podatku rolnym i podatku leśnym

W 2024 r. średnia cena skupu za 1 q żyta przyjęta do obliczania podatku rolnego wynosiła 89,63 zł, co oznacza, że maksymalna stawka podatku dla gospodarstw rolnych stanowiąca równowartość pieniężną 2,5 q żyta wynosiła 224,075 zł za 1 ha przeliczeniowy powierzchni. Średnia cena sprzedaży drewna za 1 m³ przyjęta do obliczania stawki podatku leśnego w 2024 r. wynosiła natomiast 327,43 zł, tym samym maksymalna stawka podatku leśnego, stanowiąca równowartość 0,220 m³, wynosiła 72,03 zł za 1 ha powierzchni lasu. Rady gmin są uprawnione do obniżania średniej ceny skupu żyta oraz średniej ceny sprzedaży drewna przyjmowanych jako podstawa obliczania odpowiednio podatku rolnego i podatku leśnego, tym samym mogą obniżać ustawowe stawki tych podatków obowiązujące na terenie gminy.

1345 gmin, tj. 54,30% gmin ogółem zdecydowało się na obniżenie średniej ceny skupu żyta w 2024 r. Wśród tych gmin znalazło się 908 gmin wiejskich, co stanowi około 62,02% tego typu gmin. Najrzadziej średnią cenę skupu żyta obniżały miasta na prawach powiatu oraz gminy miejskie: odpowiednio: 3,03% i 13,56% tego typu gmin.

Średnia cena skupu żyta w gminach, które zdecydowały się na jej obniżenie wynosiła 65,81 zł, tj. 73,42% średniej ceny skupu żyta ogłaszanej w komunikacie Prezesa GUS. Największych obniżek średniej ceny skupu żyta dokonali: dwa miasta na prawach powiatu oraz gminy miejskie, odpowiednio średnia cena skupu wynosiła tam 43,2 zł, tj. około 48,20% średniej ceny GUS i 59,59 zł, tj. 66,48% średniej ceny GUS. W gminach wiejskich, w których podjęto uchwały o obniżeniu ceny skupu żyta, średnia ta wynosiła 65,62 zł, tj. około 73,21% średniej ceny maksymalnej. Najwyższa średnia cena skupu żyta w wysokości 66,83 zł występowała w gminach miejsko-wiejskich, stanowiąc około 74,56% średniej ceny GUS.

Tabela 5. Gminy stosujące obniżoną średnią cenę skupu żyta, według typu gmin.

Typ gminy	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem[%]	Średnia cena żyta [zł]	Udział średniej ceny żyta w cenie GUS [%]
Miasta na prawach powiatu	2	3,03	43,20	48,20
Gminy miejskie	32	13,56	59,59	66,48
Gminy wiejskie	908	62,02	65,62	73,21
Gminy miejsko-wiejskie	403	56,68	66,83	74,56
Razem	1 345	54,30	65,81	73,42

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2024 r.

W układzie terytorialnym, najczęściej średnią cenę skupu żyta obniżały gminy w województwie lubelskim, gdzie 91,55% gmin zdecydowało się na obniżkę. Jednocześnie gminy z tego województwa dokonały najbardziej znaczącej obniżki średniej ceny skupu żyta. Uchwalana przez nie cena była niższa od średniej ceny skupu GUS o prawie 37%. W najmniejszym stopniu z uprawnienia do obniżenia średniej ceny skupu żyta korzystały gminy województwa opolskiego, tylko 14,08% gmin z tego województwa zdecydowało się na takie działanie.

Tabela 6. Gminy stosujące obniżoną średnią cenę skupu żyta, według województw.

Województwo	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem ⁸	Średnia obniżona cena żyta [zł]	Udział średniej ceny żyta w cenie GUS
Dolnośląskie	40	23,67%	70,31	78,44%
Kujawsko-Pomorskie	122	84,72%	68,26	76,15%
Lubelskie	195	91,55%	56,53	63,07%
Lubuskie	23	28,05%	71,96	80,29%
Łódzkie	123	69,49%	66,20	73,86%
Małopolskie	52	28,57%	68,37	76,28%
Mazowieckie	239	76,11%	62,49	69,72%
Opolskie	10	14,08%	76,13	84,94%
Podkarpackie	85	53,13%	64,42	71,87%
Podlaskie	49	41,53%	71,22	79,45%
Pomorskie	44	35,77%	76,45	85,30%
Śląskie	33	19,76%	70,32	78,46%
Świętokrzyskie	81	79,41%	57,91	64,61%
Warmińsko-Mazurskie	52	44,83%	76,58	85,45%
Wielkopolskie	140	61,95%	67,99	75,85%
Zachodniopomorskie	57	50,44%	78,16	87,20%
Ogółem	1345	54,30%	65,81	73,42%

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2024 r.

Po uwzględnieniu pozostałych 1132 gmin, które nie zdecydowały się na obniżenie średniej ceny skupu żyta (w związku z czym na ich terenie obowiązywała maksymalna stawka podatku rolnego) wysokość średniej ceny skupu żyta przyjmowanej przez wszystkie gminy ogółem wyniosła w 2024 r. 76,69 zł, co stanowi 85,57% średniej ceny ogłoszonej przez Prezesa GUS. Najniższa średnia cena stosowana była w gminach wiejskich, zaś najwyższa w miastach na prawach powiatu.

Tabela 7. Średnia cena skupu żyta, według typów gmin.

Typ gminy	Średnia cena [zł]	Udział średniej ceny żyta w cenie GUS [%]
Miasta na prawach powiatu	88,22	98,43
Gminy miejskie	85,56	95,46
Gminy wiejskie	74,74	83,39
Gminy miejsko-wiejskie	76,71	85,58
Ogółem	76,69	85,57

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2024 r.

W odniesieniu do średniej ceny sprzedaży drewna jedynie 108 gmin, to jest 4,36 % gmin ogółem zdecydowało się na obniżenie tej ceny i tym samym na stosowanie na swoim obszarze niższej stawki podatku leśnego. Wśród tych gmin było 5 gmin miejskich, 79 gmin wiejskich i 24 gminy typu miejsko-wiejskiego. Przeciętna, średnia cena sprzedaży drewna kształtowała się w tych gminach na poziomie 245,65 zł, stanowiąc 75,02% średniej ceny maksymalnej. Najniższa średnia cena obowiązywała w gminach miejskich i wynosiła 187,42 zł, tj. 57,24% średniej ceny GUS. W gminach wiejskich średnia cena sprzedaży drewna wynosiła 243,53 zł,

⁸ Dla województw liczba gmin ogółem w danym województwie.

tj. 74,38% średniej ceny maksymalnej, zaś w gminach miejsko-wiejskich 264,74 zł, tj. 80,85% średniej ceny maksymalnej. Na obniżenie średniej ceny sprzedaży drewna w 2024 r. nie zdecydowało się żadne z miast na prawach powiatu.

Tabela 8. Gminy stosujące obniżoną średnią cenę sprzedaży drewna, według typu gmin.

Typ gminy	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem [%]	Średnia cena drewna [zł]	Udział średniej ceny drewna w cenie GUS [%]
Miasta na prawach powiatu	0	-	-	-
Gminy miejskie	5	2,12	187,42	57,24
Gminy wiejskie	79	5,40	243,53	74,38
Gminy miejsko-wiejskie	24	3,38	264,74	80,85
Ogółem	108	4,36	245,65	75,02

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2024 r.

Wśród gmin stosujących obniżoną średnią cenę sprzedaży drewna dominowały gminy województwa mazowieckiego (14,01% gmin z tego województwa zdecydowało się na obniżenie stawki), lubelskiego (9,39% gmin z tego województwa) i łódzkiego (8,47% gmin z tego województwa). Żadna z gmin województwa lubuskiego, warmińsko-mazurskiego i wielkopolskiego nie obniżyła średniej ceny sprzedaży drewna, natomiast w pozostałych województwach taką decyzję podjęły od jednej do czterdziestu czterech gmin.

Tabela 9. Gminy stosujące obniżoną średnią cenę sprzedaży drewna, według województw.

Województwo	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem w województwie	Średnia cena drewna [zł]	Udział średniej ceny drewna w cenie GUS
Dolnośląskie	1	0,59%	0,05	0,02%
Kujawsko-Pomorskie	3	2,08%	324,54	99,12%
Lubelskie	20	9,39%	244,70	74,73%
Lubuskie	0	0,00%	-	-
Łódzkie	15	8,47%	244,26	74,60%
Małopolskie	2	1,10%	237,71	72,60%
Mazowieckie	44	14,01%	247,25	75,51%
Opolskie	1	1,41%	311,00	94,98%
Podkarpackie	3	1,88%	277,88	84,87%
Podlaskie	7	5,93%	248,09	75,77%
Pomorskie	2	1,63%	264,09	80,66%
Śląskie	2	1,20%	222,93	68,08%
Świętokrzyskie	7	6,86%	209,38	63,95%
Warmińsko-Mazurskie	0	0,00%	-	-
Wielkopolskie	0	0,00%	-	-
Zachodniopomorskie	1	0,88%	323,18	63,95%
Ogółem	108	4,36%	245,65	75,02%

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2024 r.

Po uwzględnieniu pozostałych 2369 gmin, czyli 95,64% gmin ogółem, które nie zdecydowały się na obniżenie średniej ceny sprzedaży drewna (w związku z czym na ich terenie

obowiązywała maksymalna stawka podatku leśnego) wysokość średniej ceny sprzedaży drewna przyjmowanej przez wszystkie gminy ogółem wynosiła w 2024 r. 323,86 zł co stanowi 98,91% średniej ceny ogłoszonej przez Prezesa GUS.

Tabela 10. Średnia cena sprzedaży drewna, według typów gmin.

Typ gminy	Średnia cena [zł]	Udział średniej ceny drewna w cenie GUS [%]
Miasta na prawach powiatu	327,43	1,00
Gminy miejskie	324,46	99,09
Gminy wiejskie	322,90	98,62
Gminy miejsko-wiejskie	325,31	99,35
Ogółem	323,86	98,91

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2024 r.